

721.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 31 lipca 1924 r.

o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należyciach stempłowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych.

Art. 1. Nieuiszczone z winy płatnika w terminie płatności państwowe podatki bezpośrednie wraz z dodatkami państwowymi, wymierzone opłaty stempłowe (należyciści stempłowe i bezpośrednie), oraz dodatki do tych podatków i opłat, pobierane na rzecz niepaństwowych związków prawa publicznego, uważa się za zaległości.

Art. 2. Od zaległości w podatkach gruntowych pobiera się karę za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, od zaległości zaś we wszystkich innych podatkach i opłatach (art. 1) pobiera się karę za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie, począwszy od 15 dnia po upływie terminu płatności.

Art. 3. Od zaległości (art. 1), których spłata została odroczone lub rozłożona na raty orzeczeniem właściwej władzy skarbowej, pobiera się tylko odsetki za odroczenie w wysokości 1% miesięcznie, począwszy od 15 dnia po upływie terminu płatności.

Wyjątek stanowią:

- a) odroczone, względnie rozłożone na raty zaległości podatku gruntowego, spadkowego

i od darowizn, od których to zaległości pobiera się odsetki za odroczenie w wysokości $\frac{1}{2}\%$ miesięcznie;

- b) odroczone lub rozłożone na raty z powodu klęsk żywiołowych zaległości podatku gruntowego, od których nie pobiera się wcale odsetek.

Art. 4. Minister Skarbu może obniżyć wysokość kar za zwłokę (art. 2) do $\frac{1}{2}\%$ względnie 1% miesięcznie, jeżeli stwierdzone zostanie, że płatnik nie był w możności uiścić podatku w przepisany terminie.

Art. 5. Przy obliczaniu kar za zwłokę i odsetek za odroczenie (art. 2 — 4) miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Art. 6. Kary za zwłokę i odsetki za odroczenie, przypadające od zaległości w daninach państwowych, pobiera się na rzecz Skarbu Państwa, od zaległości zaś, przypadających dla niepaństwowych związków prawa publicznego — na rzecz tych związków.

Art. 7. Na pokrycie kosztów przymusowego ściągnięcia (egzekucyjnych) pobiera się na rzecz Skarbu Państwa od płatników następujące osobne opłaty:

1) opłatę za pisemne wezwanie (upomnienie) płatnika do zapłaty zaległości, wynoszącą $\frac{1}{4}\%$ sumy zaległej, nie mniej niż 50 groszy, nie więcej niż 250 złotych;

2) opłatę za czynności organu egzekucyjnego, dokonane u płatnika w celu przymusowego ściągnięcia zaległości, wynoszącą 5% sumy zaległej, najmniej jednak 1 złoty;

3) koszty przeniesienia, zabezpieczenia, przechowania i przymusowej sprzedaży ruchomości, zajętych u płatnika w wysokości kwot, rzeczywiście wyłożonych.

Opłaty pod 2) nie będą ściągane, względnie w wypadku pobrania będą zaliczone na zaległość w razie późniejszego odroczenia lub rozłożenia spłaty na raty na skutek wniesionego w terminie podania.

Art. 8. Obowiązek płacenia kar za zwłokę i odsetek za odroczenie oraz kosztów przymusowego ściągania obciąża tego, kto w myśli obowiązujących ustaw odpowiada za uiszczenie należności skarbowych z ewentualnymi dodatkami.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. Ustawa niniejsza obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1924 r.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc ustawy i rozporządzenia dotychczas obowiązujące w przedmiotach, unormowanych niniejszą ustawą. Z tą chwilą tracą również moc obowiązującą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1924 r. o podniesieniu stawek podatków bezpośrednich (Dz. U. R. P. № 16, poz. 151), z dnia 25 lutego 1924 r. o podwyższeniu drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego (Dz. U. R. P. № 20, poz. 212), z dnia 31 marca 1924 r. w sprawie pod-

wyższenia stawek niektórych podatków bezpośrednich (Dz. U. R. P. № 31, poz. 308) oraz przepisy § 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 kwietnia 1924 r. o podwyższeniu ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych (Dz. U. R. P. № 33, poz. 340) i części drugiej § 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz niektórych budynków w gminach wiejskich na rok 1924 (Dz. U. R. P. № 51, poz. 523).

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*
